CANADA ONSDAGEN DEN 22. MAY 1907.

NOTARIE GRÖNBLOMS HARJAKT.

Vi voro några vänner ute hos en, vår gemensamme vän, godsägare förresten, på ett jaktparti, och sutto nu i vår värds rökrum efter en i skogen tillbringad angenäm dag. Naturligtvis passerade dagens händelser revy, liksom alltid efter en lyckosam jakt, då vår värd plötslig utbrast:

— Ja, idag hafva vi haft bättre tur, än när notarie Grönblom var ute hos mig för ett par år sedan.

— Hur gick det den gången då? inföll en af oss.

— Jo, det var en sorglustig historia, må ni tro, fortsatte vår värd, — jag ha. aldrig förr velat nämna något om den, men nu då Grönblom inte finns kvar på orten, tror jag nog, ni skola tycka om historien.

Under en af mina stadsresor blef jag på en supé presenterad för notorien Grönblom, som när han hörde, att jag hade stora jaktmarker, genast anförtrodde mig, att han var mycket ifrig jägare och frågade, om han någon dag på hösten skulle få komma ut till mig på harjakt. Nog föreföll mig Grönblom en smula misstänkt som jägare, men visst skulle han få komma ut och jaga hare, hjärtans gärna det.

Några dagar efter ringde han på och frågade, om han skulle få komma nästa lördags afton.

På lördag kväll skickade jag ner kusken till stationen för att hämta herr notarien, och mycket riktigt kom han, och kom till på köpet högst elegant; klädd i spritt ny gentil jaktkostym, pryiga nyvaxade tunna stöflar och den allra superfinaste hatt med ståtliga orrfjädrar. Jag tyckte bara det var litet konstigt, att han inte hade någon omgång kläder och när han en höstdag tänkte på jakt i skogen, som den årstiden, efter hvad ni själfva vet, just inte är den allra torraste promenadplatsen.

Nåja, den saken angick ju egentligen inte mig.

Efter kvällsmaten sutto vi en stund tillsammans, men nog måste jag medgifva, att Grönblom på den stunden ljög i mig många flera och besynnerligare jaktäfven tyr, han själf upplefvat, än jag tror, någon annan människa i kristenheten klarat.

På morgonen, när vi träffades vid kaffebrickan, föreföll mig Grönblom inte riktigt lika tvärsäker som jägare, men lika elegant var han som på aftonen och jag tyckte själf, att jag bredvid honom såg ut som en gammal bonde i mina nog tämligen illa medfarna jaktkläder och mina nysmorda, tjockbottnade storstöflar.

Det var ganska vått och daggigt på morgonkröken, och när vi kommo upp till hagen, där jag tänkte, vi skulle börja vår jakt hängde klara, tunga, obehagligt kalla vattendroppar öfver allt på buskarna.

Strax vi kommo in, släppte jag hundarna och fast vi hade en bra väg genom hagen, for den lede i mig, att jag skulle krympa Grönbloms nya fina kostym och under förevändning, att vi skulle snedda rätt öfver hagen, för att komma på bättre marker, kilade jag i trygg förlitan på min gamla vadmallsrock och mina smorläderstöflar gladeligen in bland de våta buskarna. Grönblom hajade till, när han dök in efter och fick en sats kallt dropp från en stor granbuske rätt ned efter ryggen.

Håll till godo, tänkte jag, det blir väl värre än. Men den som inte lät kugga sig in i några snår vidare, det var Grönblom. Rätt som det var, skreko hundarna i och då måste jag upp med Grönblom på gångvägen, ty där skulle haren alltid fram. Ifrig var jag själf och tänkte inte så noga på Grönblom, utan tog genaste vägen rätt öfver en liten kärrhåla, där vattnet och leran stänkte om benen, men som han inte tordes lämna, mig ur sikte, måste han samma väg han också med sina fina stöflar.

Betydligt nersmorda kommo vi lyckligt och väl upp på vägen, där jag anvisade Grönblom plats, under det jag själf sprang ett stycke längre bort bakom några buskar, där jag likväl hade god utkik på kamraten. Stackars Grönblom hade inte mycket tid att höra efter drefvet han, utan hade fullt göra med att plocka mossa för att torka sina illa medfarna stöflar fina igen.

Nu kom drefvet med full fart efter vägen och snart skymtade jag haren på andra sidan Grönblom, som fortfarande stod nedhukad och med en mosstapp i handen sörjde öfver sina derangerade benfodral.

Hvem som blef räddast, Grönblom eller haren, när de så oförhappandes råkades, är jag inte kropp att bedöma, men nog tog Grönblom ett sabla hiss åt sidan, glömmande i förskräckelsen, att där fanns våta buskar. Som han försvann in i gransnåret, hörde jag ett förfärad: "fy f—n" och ruskande sig som en våt hund, kom Grönblom lika fort ut igen.

Att haren inte stannade och afvaktade utgången af Grönbloms tvärkast, är ju ganska förlåtligt och då jag hörde, att han nu buktade kring ett skogstrop, "Lundgrens torp", som det heter, fick jag Grönblom med mig dit bort. Medan jag sedan sprang att passa på haren, förlorade jag Grönblom ur sikte, men fick efter en stund höra skott på skott smälla ner mot torpet.

Sedan jag lyckats skjuta harstackarn, drog jag mig ned mot torpet för att höra, hvad Grönblom hade för ett skjutande för sig, och som jag redan på afstånd förstod, att någonting måtte vara i olag, skyndade jag på och kom just lagom för att se en högst ömklig syn.

Med ryggen tryckt mot ladugårdsväggen stod en bedröflig figur, i hvilken jag knappast kunde känna igen min på morgonen så elegante vän Grönblom och framför honom i tydligen mycket kokande sinnesstämning torparen Lundberg.

"Det var bra patron kom, för här är en f—n, som går skjuter mina kaniner", pekande därvid på tre vederbörligen aflifvade små grå kaninstackare. "men jag tog den t—n och la honom i dynghögen jag."

Stackars Grönblom hade kryat till sig en smula, sedån jag kommit och sökte nu försvara sig.

"Det är en lögn, för jag kom alldeles härbredvid på ett harbo med flera ungar och sköt de här tre, men så kom den där grobianen och tar mina harar och kastar ikull mig i den där otäcka högen och misshandlar mig."

"Har patron hört en så'n ärans dumsnut, som kom öfver ett harbo, när han fick syn på mina fattiga kaninstackare under logbotten, och förresten ska jag ha' betalt för kaninerna."

Sedan jag blidkat Lundberg, anträdde Grönblom och jag återtåget under tystnad Grönblom var inte vacker att se på. Rocken och byxorna voro genom våta och visade stora fula märken efter sista liggplatsen. Hatten hade tydligen varit på någon simtur vid sidan af högen och orrfjädrarna voro borta, men värsta skavanken hade nog stöflarna fått, för de hängde alldeles som våta trasor.

Vid middagen uppträdde Grönblom ekiperad ur min garderob, men då jag, som ni ser är mina modiga tre alnar och två tum samt någorlunda vältodd, men Grönblom bara två och en half aln samt betydligt smal, så verkade han just inte vidare gentleman. Min hustru bjöd, om jag själf får skryta, på en god middag och själf hade jag plockat fram mitt bästa vin, men det gick inte ändå att pigga upp humöret på Grönblom.

I programmet ingick ursprungligen ett wiraparti efter middagen, så att jag redan skickat efter tredje man, men Grönblom hade erinrat sig, att han hade ett högst viktigt ärende i staden, så att han ovillkorligen måste fara hem redan samma afton.

Han har aldrig sedan proponerat få komma ut och jaga...

Fin slägt. Knifsta-Malena har ätt lof att bese herregården och visas derför omkring af jungfrun. Till slut kommo de till tafvelgalleriet, der alla grefvarna hänga. Flickan skall förklara för Malena hvem den och den grefven var, och till slut säger hon:

— Dehäringa ä harrens far och mor, hvarvid Malena utbrister:

— Å herre jösses, är de Josef och Maria?

HURULEDES ÄR DETTA.

Vi gifva ett hundra dollars i belöning för hvarje fall af katarr, som ej kan botas med HALL'S CATARRH CURE.
F. J. CHENEY & Co., egare, Toledo, O.
Vi undertecknade hafva kändt F. J. Cheney de sista 15 åren och tro att han är fullkomligt bederlig i alla affärstransaktioner och i stånd att uppfylla hvarje förpliktelse, hvilken firman åtagit sig.
WEST & TRUAX, Wholesale Druggists, Toledo, O.
WALDING, KINNAN & MARVIN, Wholesale Druggists, Toledo, O.
HALL'S CATARRH CURE tages invärtes och verkar direkt på blodet och systemets slemhinnor. Pris 75c pr. flaska. Säljes hos alla apotekare. Rekommendationer sändas fritt.
HALL'S FAMILY PILLS äro de bästa.

FÖRINTELSE.

Skiss af I. A. S.

Det var snart alldeles ute med Per Lundell. Nu hade han gått nästan ett helt år sysslolös och sökt bättra sin dåliga hälsa. Det var förgäfves det visste han, men hvad skulle han göra? Arbeta kunde han icke mera, och gå hem och lägga sig att dö utan motstånd, det ville han icke. — —

För hvar dag, som gått, hade han blifvit alltmera affallen och eländig. Nu var han knappast människa längre. Mager och genomskinlig och anskrämlig, så att folket, han mötte på sina promenader, i förskräckelse vek undan, där han gick fram. I början hade det gjort honom ondt, detta, att vara till skräck och afsky, men småningom hade han blifvit van. Nu lockade det endast fram ett blekt, bittert förstående leende på hans torra läppar, då han såg barnen stå gapande på hans väg och de äldres fåfänga försök att låtsa om intet. Sådan var världens gång, det förstod han nu. Så länge krafterna stodo bi, kämpa och streta i förtviflan att hålla sig uppe, och sedan — kastas till sidan, glömd för alltid, förbrukad, utkramad, öfverflödig. Öfverflödig! Till hinders!

Honom hade lifvet stormat förbi. Och för några timmar sedan hade han dock stått midt i kampen. Nu tvingades han att vara en slö, likgiltig betraktare, där han förut själf gripit in, tagit ett spadtag med, slitit bland alla de andra — — styrt, ledt — — Som mycket ung hade han kommit ut, och endast ett par år hade han varit med. För den lilla tiden var han nu tacksam. Inte hade han uträttat något, värdt att tala om, inte hade hans första ungdomsanande drömmar gått i uppfyllelse, han hade likväl arbetat och verkat. Omedelbart efter sin kandidat examen och sin lilla utländska resa hade han lyckats få plats i en större, ledande tidning i hufvudstaden. Efter hand hade han skapat sig ett namn som en betydande kraft bland de unge. Han mindes såväl de stunder, han haft af stor, stilla lycka, då något gått honom väl i händer, då han i någon mån tyckt sig inverka och stödja.

Så kon sjukdomen, han visste inte hur. En tid bortåt fortsatte han att arbeta och sträfva som förut. Slutligen måste han taga sig tjänstledighet — nu hade han snart varit borta från tidningen ett helt år. En annan hade tagit hans plats. Hvad betydde nu hans slit och släp? Att det också skulle blifva kräfta, som till sist skulle knäcka honom, kräfta, som binder och förlamar både kropp och själ, långt innan den låter slutet komma. Plågorna under de sista månaderna ville han inte tänka på. Men att han *så* skulle tvina bort, *dö* bort rent utaf, bit för bit, det blef honom för mycket. Han var så ung ännu! Och han ville så gärna lefva, så gärna lefva! — 28 år gammal, hade han ju ännu det mesta att vänta af lifvet. Litet eller intet hade han redan mottagit, och det han hade åstadkommit var så förfärande litet. Det skulle icke lämna några spår efter sig.

Det var därför det var så svårt.

Han skulle blifva tvungen rymma fältet, utan att det fanns en skärfva kvar efter honom, som vittnade om, att det dock lefvat en kännande, ömmande varelse, ett drifvande ting, Per Lundell, som utan lön eller vedergällning offrat sina bästa år för — hvad, det visste han inte själf. Det var det hemska, att försvinna i ett okändt intet, utan att hafva en enda, som med en tanke af kärlek och förståelse dröjde vid ens gärning.

Redan innan han hunnit i grafven var han ju glömd, förintad. Det var nu mer än sällan någon af hans forna kamrater och vänner fann vägen upp till hans lilla ensliga näste för att hjälpa honom öfver plågor och långa timmar.

Några nära släktingar hade han ej. Ingen, ingen skulle sörja honom den dag, dödsannonsen stod i tidningen. Ingen skulle fälla en tår vid läsningen af den pliktskyldiga dödsrunan, som i de vanliga ordalagen talade om — "en förtidig död" — "ingalunda vanlig begäfning" — "vänsällt väsen" och allt det öfriga, — gamla utslitna.

Ingen fanns, som fäste sig vid honom. Han stod ensam i världen, — och han var nästan glad därför. En stor lycka var det, att hans gamle far fått sluta före honom, hans gamla, gode pappa, som haft så mycket att gå igenom. Det skulle hafva varit svårare än allt annat att se honom gå under af sorg och ångest. Sin mor mindes han endast som ett blekt, fint ansikte, ett par milda, varma ögon, en hand, som sakta smekte hans, och en röst, som hviskade hans namn.

— — — — —

Och nu var det snart vår igen, och han var ännu så ung! Det var mars, den starka, frestande tiden.

Det blef nog hans sista vår denna. Han kände, att han icke skulle kunna hålla sig på benen många dagar till. Snart måste han lägga sig. Den starka viljan, *hans* starka vilja, började slappas. I det längsta hade han sträfvat emot. Han visste, att om han gick till sängs skulle han aldrig mer förmå resa sig — — — Men innan han gaf vika för makter, som blefvo honom öfvermäktiga, skulle han taga farväl af lifvet.

Det var vår. — — —

Han skulle ut till skärgården ännu en gång. Han ville ännu en gång se himmel och haf, se sol och grönt, spirande gräs och blå vidder. Han ville ännu en gång höra skratt och unga, friska röster, böljskvalp och furusus. —

Sedan ville han taga en vagn direkt till sjukhuset. Han kunde snart intet annat. Där skulle han finna hvila och stillhet. I ett ljust, varmt sjukrum med hvita gardiner, och blommor i fönstret och på nattduksbordet, skulle han taga emot gästen, härjaren, befriaren, närhälst han ville komma, vare sig han kom snart eller han dröjde.

Hans lefnads ström hade runnit ut. Han var till intet nyttig, och intet skulle blifva annorlunda därigenom, att han gick bort. — —

Lätt förtjänst. — Dörren till gaan står öppen, ropade konstapeln, om fann att hr Vårdslös gått till sängs utan att se till lås och regar.

— Gör ingenting, hördes en röst från sofrummet i andra vånningen. Min son stränger den, när han kommer hem om ett par timmar. Här är emellertid en krona ör er påpasslighet.

— Den var lätt förtjänt, småskrattade konstapeln, när han böjde sig och tog upp den.

— Det var lätt att komma undan, hviskade samtidligt tjufven om stod inne i sofrummet.

— Ja, sannerligen, sade hans medhjälpare, hvars händer tillslöto tackars hr Vårdslös' mun.

FÖR NÅGRA STUDENTER

om hos en prest hade blifvit bjudna på middag framsattes en heltekt gris. Den skämtsamme presen påbjöd att ingen fick lägga för sig något af grisen utan att citera ett bibelspråk.

Den förste afskar öronen och sade: "och Petrus afhögg öfversteprästens drängs öra." Den andre afskar hufvudet och sade: "och så högg de af hans hufvud." Den redje tog allt det öfriga och sade: 'Och så buro de bort hans lekamen". Den fjerde tog det nu tomma fatet och kastade det i hufvudet på presten med orden: "Och de indpustade honom". Nu tog presen den ene efter den andre af studenterna och kastade ut dem genom fönstret med orden: "Och de oro en annan väg hem till sitt ett igen."

MÅNGA KVINNOR

hafva organiska svagheter, som förorsaka inflammation. Sårbildning eller ett generande katarraktigt tillstånd. Mrs. N. J. Dickson, en sjuksköterska i New York City, skrifver: "Paxtine är ett enastående renande och läkande medel, och jag har förvissat mig om, att det kan uträtta allt, det har ord för. Jag anser, att hvarje kvinna borde för sin hälsas skull bruka Paxtine."

Detta kommer af att Paxtine är beredt efter ett förträffligt recept af en bekant Boston läkare, som har användt det i många år i sin enskilda praktik till att bota särdeles hårdnackade fall af inflammeriska och katarrartade förekomster i cellväfnaderna öfver allt i kroppen, såsom dåliga ögon, dålig mun och hals, katarr i näsan och underlifvet. Paxtine har icke sin like som allmänt antiseptiskt toiletmedel. En kvinna, som en gång blifvit van till att bruka Paxtine, skall för framtiden alltid bruka det. Har ni försökt det? 50 cts hos apotekare. Fritt prof om man vänder sig till The R. Paxton Co., Boston, Mass.

Nyt fra Danmark.

Rigsdagsmændenes Diæter. Rigsdagens Medlemmer har denne Gang været samlet 6 hele Maaneder a 10 Kr. pr. Dag og 18 Dage a 6 Kr. Det bliver 1,928 Kr. til hver af Rigsdagens 180 Medlemmer.

Det gaar fremad. Danmarks Udførsel til England af Smør, Flæsk og Æg har i Aarets 3 første Maaneder været 4,752,000 Kr. større end i de samme 3 Maaneder i Fjor. Det er navnlig Flæskeudførslen, der er gaaet til Vejrs.

De danske Statsbaners Regnskab skal efter Forlydende udvise et Overskud over 8—9 Milliones Kr., som forrige Aar. Tantiemen bliver ligesom sidst godt 1 Million, fordelt paa 12,000 Lodder, der hver faar en Størrelse paa 92 Kr.

En adelig Cirkusdirektør, Baron Knuth, som i mange Aar har ledet et rejsende Cirkus, har arvet en halv Million Kr. efter en af sine højadelige Slægtninge og har derfor sagt en Ridekol paa Frederiksberg, som han havde oprettet, Farvel for atter at hellige sig Cirkuslivet.

En Forfatter som Teglværksarbejder. I Løbet af Sommeren udkommer en større Samfundsroman, „Den store Strid", af Forfatteren J. Ravn-Jonsen. For at kunne give en virkelig Skildring af de virkelige Forhold har Forfatteren i længere Tid nu i Foraaret havt Arbejde som almindelig Teglværksarbejder.

Afværgede Arbejdsstandsninger. Der er nu opnaaet Overenskomst mellem Arbejdere og Arbejdsgivere om Løn og Arbejdstid i de 3 mest truede Fag, hvor Arbejdet tildels var ved at standse eller havde været standset: Arbejdsmændene i Jernindustrien, Skibstømrerne og Træarbejderne. Arbejdet blev overalt gjenoptaget den 29. April.

En Polak-Inspektør. Den Masse Polakker og Galicier, som i de sidste Aar strømmer ind til Danmark og faar Ansættelse som Landarbejdere, har foranlediget Landbrugsministeriet til at ansætte en Embedsmand, der skal rejse rundt og undersøge de Forhold, hvor under de lever og eventuelt give dem Raad og Vejledning. Sekretær ved Arbejderraadet, Cand. jur. Haarløv, har faaet denne Ansættelse.

„Viking"-Eleverne sees nu i Uniformen paa Kjøbenhavns Gader. Det er en mørkeblaa Matrosuniform med blaa Klædeskrave; om Halsen bærer Drengene et hvidt Knivbændel. Der findes ikke Lommer i Benklæderne, idet Direktionen ikke vil friste Eleverne til at stikke Hænderne i dem. Drengene synes selv fornøjede med den klædelige Uniform og ønsker nu blot at komme afsted, men det varer nok en Tid endnu, inden „Viking" bliver sejlklar efter sin uventede Duffert.

Grundtvigs Hus. Saa vidt man kan skjønne, lykkes det næppe at faa „Grundtvigs Hus" færdigt, saaledes at det, som den oprindelige Bestemmelse var, kan indvies til Efteraaret. Indvielsen vil rimeligvis først foregaa til Foraaret. En Damekomite, der samlede Penge ind til Udsmykningen af „Grundtvigs Hus", har endt sit Arbejde og overrakt Bestyrelsen for Kirkeligt Samfund 8,000 Kr., som blev Resultatet af Indsamlingen. Disse Penge betyder, at den indre Udsmykning kan foregaa i Overensstemmelse med Planen; derimod maa der spares paa den ydre Dekoration.

Pengeafpresning. En Forretningsmand i Kjøbenhavn modtog for nogle Dage siden fra en af ham ukjendt Person et Brev, hvori denne kort og godt meddelte ham, at om han ikke den følgende Dag i en nærmere fastsat Kiosk indlagde et Brev med 100 Kr., vilde han blive offentlig skandaliseret. Forretningsmanden gik øjeblikkelig til Politiet, og her tilraadte man ham at efterkomme Brevskriverens Fordring. Samtidig postleredes en Opdager i Nærheden, og da Pengeafpresseren indfandt sig for at spørge om Brev, blev han anholdt og indbragt til Politistationen. Det viste sig at være en yngre, arbejdsløs Mand, som var uden nærmere Skjendskab til vedkommende Forretningsmand, men alligevel havde troet at kunne skaffe sig en Ekstraindtægt ad denne Vej.

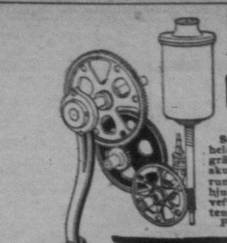

Den enkla U.S. CREAM SEPARATOR

Se kuggbjulen och cylindern. De utgöra hela "maskineriet" som finnes i en U. S. grädd separator, och de uträtta allt. Cylindern skummar grädden från mjölken genom att löpa rundt några tusen gånger i minuten. Kuggbjulen befordra denna stora hastighet, ehuru reflen vändes endast omkring 50 hvarf i minuten.

För jemförelses skull: Det är nästan enahanda som en gräsklippningsmaskin, hvilken sätter knifvarna i en mycket hastig rörelse under det drifhjulet vänder sig sakta.

En grädd-separator löper med en mycket stor hastighet. Till följe deraf utsättes den för en ganska stor slitning. För att räcka en längre tid, måste en separator bestå af blott få delar och hafva dessa delar enkla och lätt åtkomliga.

Konstruktionen af U. S. är enkelheten sjelf (bilden visar det). Kuggbjulen i U. S. äro naturligtvis helt och hållet omslutna af ett starkt jernfodral, då separatorn är ställd i ordning för Kärvändning.

Vi önska att tala om för eder mera angående den enkla konstruktionen hos U. S. separator, och dess många andra goda förtjenster tillika. Vår nya, vackra katalog skall göra det, och derjemte lemna särdeles intressant läsning. Vi vilja med nöje sända eder ett exemplar fritt, om ni så önskar. Skrif blott: "Sänd katalog No. E 25", på svenska, eller vår stora engelska katalog, eller bägge, efter behag. Ett brefkort kan göra det. Bäst att skrifva nu, medan ni tänker derpå, och adressera

VERMONT FARM MACHINE CO., BELLOWS FALLS, VT.

Prompt leveredans af U. S. Separtorer från magasiner i Chicago, Ill., La Crosse, Wis., Minneapolis, Minn., Sioux City, Ia., Kansas City, Mo., Omaha, Neb., Winnipeg, Man., och Calgary, Alta.

Adressera alla bref till Bellows Falls, Vt.

Ledige Lejligheder. Der er ca. 14,000 ledige Lejligheder i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg efter Flyttedagen.

En betydningsfuld Ændring. Paa en Generalforsamling forleden vedtog Viborg Amts Skytteforening enstemmigt med næsten alle Stemmer et Forslag til Ændring i Lovene, hvorefter Foreningens, Formaal er „at styrke Folkets Vilje til at forsvare Fædrelandet og forberede unge Mænd til at indtræde i Hæren".

Nye Arbejdsvanskeligheder i Hovedstaden. Medens de truende Strejker og Lockouts, som truede hele Landet, er blevet lykkeligt afværgede, trækker det op til nye Forviklinger i Kjøbenhavn, idet der ser ud til at blive Vanskeligheder ved Fornyelse af den for en Tid siden af Bygningssnedkere og Formere til 1. Juni opsagte Arbejdskontrakt, og Udsigterne for fredelig Forhandling om dens Fornyelse siges ikke at være de bedste.

Sverige og Danmark. Den svenske Konsul i Aarhus har i Skrivelse til Udenrigsministeriet i Stockholm udtalt sin Forundring over at svenske Forretningsmænd ikke ser sig foranledigede til at sende Handelsrejsende til Jylland for i større Udstrækning, end det hidtil har været Tilfældet, at indlede Forbindelser med de derværende Kjøbmænd. I Modsætning hertil fremhæver Konsulen, at tyske Kjøbmænd i stor Udstrækning drager Fordel af den lette Adgang til Jylland.

Nye Penge. Mønten paa Gammelholm har travlt i denne Tid. Der er nu med Frederik den Ottendes Billede lavet tre Millioner Enører, 1 Million Tøorer og 400,000 Femører. Lige før Paaske lavedes der 150,000 En- og To-Franks Stykker til Vestindien, og nu er man i Gang med at lave 10- og 5-Ører, og derefter kommer Turen til 1- og 2-Kroner, der skal være færdige til Efteraaret. Endelig bagefter kommer Turen til 10- og 20-Kronestykker.

Ved den forestaaende Guldudmøntning bliver der passet omhyggeligt paa, at Guldstøvet ikke lægger sig noget Steds. Hver Gang Arbejderne holder Hvil, skal de vaske sig i et fælles Kar, hvori Guldstøvet sætter sig paa Bunden. Ved den store Udmøntning i 1874 blev der paa denne Maade reddet 300 Kr. fra Fortabelse, og da man samme Aar brændte Skorstenen ned, fandt man i Soden Guld for 5,000 Kr. Det var, hvad der blev tilbage fra Røgen ved Smeltningen af Barrer.

1,000 yngende Børn. I det tredje danske Skolesangstævne, som fandt Sted i Svendborg den 12. og 13. Maj, deltog med et rundt Tal 1,000 Børn, eller, for at være ganske nøjagtig, 959 Børn fra hele Landet.

Søndagsarbejde. Med 11 Rottehaler stillede 3 Drenge forleden Søndag paa Politistationen i Vejle og udbad sig Honorar i Henhold til Rotteloven. Denne er imidlertid ikke traadt i Kraft endnu, og Drengene maa derfor gjemme deres Udbytte en Tid endnu. Naar Loven træder i Kraft, udbetales der henimod en halv Snes Øre pr. Hale.

Fra Millionær til Gadesælger. Der sees i denne Tid paa Strøget og i Bredgade en gammel, lidtforoverbøjet Mand, der falbyder Foraarets Blomster til de spadserende. Maaske en eller anden standser og kjøber hos ham og maaske lægger Mærke til, at den gamle Blomstersælger ser ud til at have kjendt bedre Dage, men der er sikkert næppe nu mange, der husker ham for en 10—20 Aar tilbage.

Gartner M. var den Gang en af Byens rigeste Mænd. Han havde arvet en mægtig Forretning og en stor Formue fra Faderen. Naar han om Sommeren kjørte til Eremitagen, var det med Firspand, og hans herskabelige Hus var kjendt i hele det Kjøbenhavn, der morer sig. Der stod et Sus af Vin og Kvinder og Spil og vilde Orgier om den tidlige Gartner, — og for et Par Aar siden gik den megen Herlighed fløjten. Formuen var væk, Forretningen øde lagt, og M., der ikke havde lært at bestille noget, næsten et Brag. Han forsøgte forskjellige Ting, men intet lykkedes — og nu sælger han, som sagt, Blomster paa Gaderne.

Ett fint Nål-Etui Fritt!

Till en hvar, som inom 30 dagar insänder **50 cents** för ett års prenumeration på *Svensk Familj Journal*.

Detta nåletui är en vacker och nyttig gåfva, oumbärlig i hvarje hus. Innehåller 115 olika nålar af finaste kvalité.

Dessutom gifves som premie en af följande böcker efter eget val, nemligen: *Hökstugan*, af Thor Hedberg; *Bland Munkar och Nunnor*, af Börge-Jansen; *Urvalda Berättelser*, af olika författare; *Stjernkrogen*, af Adolf Streckfuss; *Dödaringen* af Alfred Friedmann eller *John Frisk*, roman af Manfred. Alla böckerna häftade i godt omslag.

Sänd i dag 50 cents i money order eller frimärken till

C. Rasmussen Pub. Co.
720-724 S. 4th St., Minneapolis, Minn.

BREF--VYKORT

i stort urval från

SVERIGE, NORGE, DANMARK och FINLAND.

Artistiskt utförda i Färger—En utsökt samling af vackra Landskapsstycken, Konstverk och Folklifsbilder från de nordiska Länderna.

FRÅN SVERIGE framhålles särskildt vyer från Stockholm och dess natursköna omgifningar samt från Malmö, Göteborg, Jönköping, Borås, Kalmar, Dalarne, Eskarleborg, Trollhättan, Norra Bohuslän, Dufed, Örebro, Karlshamn, Lappland, Blekinge, Södermanland, Landskrona, Konneby, Westerås, Eskilstuna, Vermland, Nyköping, Köping, Malmköping, Norrköping, Skanör, Karlstad, Falsterbo, Hörby, Indalselven, Sundsvall, Jämtland, Kristianstad, Karlberg, Uppland, Gefle, Marstrand, Vestergötland, Skara, Uddevalla, Åmål, samt från en hel mängd andra bygder och herrgårdar, nationaldrägter, de kungliga m. m.

FRÅN NORGE finnas vyer från Kristiania, Trondhjem, Sogn, Sätersdalen, Telemarken, Hardanger, Nordfjord, Söndmöre, Tromsö, Lauvvik, Molde, Nordkap, och framhålles särskildt fyra vackra folklifsbilder med musik af den kände kompositören Kristian Tellman: Halling, Springdans, Stabbelåt och Brudeslåt.

FRÅN DANMARK rekommenderas särskildt en mängd olika vyer från Köpenhamn och dess omgifvingar.

FRÅN FINLAND tillhandahålla vi vyer från Helsingfors med omgifningar, Tammerfors, Imatra, Björneborg, Borgå, Nykarleby, Wiborg, Fredrikshamn, Åbo, Uleåborg, Österbotten, och från många andra provinser och städer.

12 olika kort sändas portofritt för.....25c
25 olika kort sändas portofritt för.....50c
55 olika kort sändas portofritt för.....$1.00

Då priserna äro så låga, bör enhvar som har intresse för Gamlalandet, icke försumma att skrifva efter ett mindre eller större antal af dessa kort, erkända som de vackraste vykort i verlden, antingen till eget nöje eller för att glädja vänner och bekanta dermed.

Agenter kunna förtjena goda pengar genom att sälja dessa vykort. Skrif efter pris på större partier och sänd 25 cents i frimärken för en profsamling af 12 olika kort.

C. RASMUSSEN PUBL. CO.,
Importers and Dealers in Scandinavian View Cards,
720-724 SO. FOURTH STREET, - - MINNEAPOLIS, MINN.